

اورا به علی سر ساند . رسول الله حس کرد و در فردای
سله المراجع عقب علی علیه السلام فرساند و فرمود که
در سده المیتی خدا احوال ترا رسید و نرا امام
قرار داد . . . و نبی فرمود که موسی و عسی هم سلام
به تو رسیدند و همه ملائک احوالت را بر سندند .

— وقتی که پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله در
بله المراجع به بنت المقدس سازگشت و نماز حواند . در
بن راه قافله قریش را دید که مسخواند به مکه
سیاپند در حال سکه بک شترشان گم شده سود و ظرف آبی
هم داشتند . رسول الله مقداری از آن آب را میل فرمود
ومقداری را نیز ریخت . صح که شد تفصیل مراجع شب
قلش را ذکر فرمود . ابوسفیان و اسوجهل گفتند جنه
میگوشی؟ از این جاتا بیت المقدس یکماه راه است . رسول
الله فرمود : نشانه آنکه قافله شما یک ظرف آبی
داشتند که مقداری از آنرا میل کردم ومقداری را بختم .
گفتند : راست و دروغ این حرف تا رسیدن قافله معلوم
نمیشود . اما اگر راست میگوشی بگو بیستم مسجد الاقصی
چند ستون و چند قندیل داشت؟ رسول الله تأمل کرد
و پس فرمود : مگر من برای شمردن آنها رفته بودم؟ . . .
درین وقت خدا تعالی برای آنکه حجت را تمام کند به
جیرئیل دستور داد تا مسجد الاقصی را از جلو حضرت
دفیله دهد آنوقت حضرت ستونها و قندیلها را شمرد
و تعدادشان را فرمود . ولی چون منظور آن ملا عیسی
بها نه گیری بود باز هم ایمان نیا وردند . وقتی هم که
قافله قریش آمد رفتند جلو و از آنها پرسیدند که شما در فلان شب
چه حالی داشتید؟ گفتند که یک شتر ما ن گم شده بود ظرف آبی هم
داشتم صح دیدیم آنها را ریخته ایست . حل الخالق که با
این نصف باز هم مشرکین قبول نکردند !

(آهاله دستغیب شیوازی، کتاب مراجع، فصل اول)

— رسول اللہ کے درمیان ارسال کیا تھا، ذا
احدیت بحدای علی بار رسول اللہ حرف زد، بعی صوتی
کہ خدا سعاد فرمود تقلید لیجھے حدای علی سود۔ رسول
الله عرض کرد؛ خدا باتوئی کہ سامن حرف صریح سائلی؟
خدا فرمود؛ ما ہستم، اما ہوں باقی قل شرا مسلو ار
محبت علی۔ نہ لعنت علی سائنسی کفیم۔

— رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فرمود؛ در لیلۃ
المیزان رسدم بہ بنت المعمور، دور کعت نماز در بیت
المعمور خواسم، و در بیت المعمور عده ای ارا صاحب سامن
سوند در حال که عده ای سالیان فا خرو عده ای سالیانہ ای
حرک و کنف۔ در صحن که رسیدیم لباس کنف ها را سه مسجد
راہ مداد داد، (اطہا رن ظرا بیت المدینہ)؛ معلوم است
نمیشود شخص کشف در حای نمیز و آرد شود۔ شما کہ سخواهی
س احمد (ص) به پیشتر سروید لباس خوب سخواهی
در حالات ارا هیم ادھم نوشته اند کہ بس از مدنی
فردید خبلی کنف و جرک شده است۔ سالیان کہ مسجد حمام
آمد، استاد حمام می دستور دادا و را سیرون کردند، آمد در
خارج حمام نست و گریه کرد، حمامی فرستاد عقیش کہ ساڑش
گردانند، هر جھ کر دندیا مد، گفتند؛ چرا ممیائی و گریه ای
سرای جست؟ گفت گریه ای سرای ابست کہ مردای فاما
اسطور کنف حطور پشت سر محمد (ص) وارد بہت سوم؟
(آیة اللہ دین عب شراری، کتاب
میزان، فصل اول)

— محمد بن مسلم گوید کہ حضرت امام صادق علیہ
السلام فرمود؛ مردی نزد پیغمبر علی اللہ علیہ وآلہ
آمد و عرض کرد ای رسول خدا، آیا من ثواب یک سوم صلوانم
را برای شما فرازدھم؟ یا بلکہ نبھی از صلوانم را
مخصوص شما گردانم؟ یا بلکہ تمامی آنرا از آن شما

گردام؟ رسول خدا صلی الله علیه وآلہ فرمود: اگر نما می آسرا از ماکنی همه خرج و مؤونه دسا و آخرت تو کفاس سود.

واس الفداح از حضرت امام صادق علیه السلام رواست کند که حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآلہ فرمود: مراسحورت فدح ترسوار درسا ورد، زیرا سوار فدح حود را سرکند و هرزمان خواست بسند، اما نما مرا در اول دعا و وسط دعا و آخر دعا فراردهد.

و حسن س ای العلا، وای صدر از حضرت امام صادق علیه السلام روابت کند که فرمود: هر کس بسک صلوات بر سعمر ملی الله علیه وآلہ فرستد خدا وند هزار سار در هر ارض از فرشته ها را وصلوات فرستد، و احدي از مخلوقات خدا نمایند حزا بسکه آنها نز سراس سده صلوات فرستند.

واسحق بن فروخ گوبد: حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: ای اسحاق س فروخ، بدرستی که هر که ده ساری محمد وآل محمد صلوات بفرستد خدا وند و فرستگانش صدیار را و صلوات فرستند، و هر که صدیار سر محمد وآل محمد صلوات فرستد خدا وند و فرستگانش هرار سار را و صلوات فرستند.

واس الفداح از حضرت امام صادق علیه السلام رواست کند که فرمود: بدرم (امام سجاد) شد که مردی به برد که در آوبخته و میگوبد "اللهم صل علی محمد".

بدرم فرمود: ای بسده خدا، حالا که میگوئی بریده اس کن، و در ساره حق ما اولاد پیغمبر به ما ستم مسماء، و گو: "اللهم صل علی محمد و اهل بیتہ".

ونیزان الفداح از حضرت امام صادق رواست کند که رسول خدا صلی الله علیه وآلہ فرمود: هر که بر من صلوات

فرسند خدا و فرستگان در عوض سراو صلوات فرسند . و حالا
هر کس حود داشت : حواهد کم صلوات فرسند و حواهدش !
و معاویه سی عمار از حضرت امام صادق روایت کرد
که فرمود : هر که حدیث را محدث و آن او صلوات فرسند
صد حاج ارارا و سرآورده سود ، که سی سار آن از دین
ساخت و باقی از آن حرف .

(اصول کافی ، کتاب الدعاء
باب الشفاعة علیه
السمی و اهل شیوه)

— محمد بن الحسن و علی بن محمد ، از سهی زاده
واواز محمد بن الولید شاپنده صرفی ، واوازا بن سی
عثمان ، واوازا بی عدالله امام صادق علیه السلام نقل
میکند که جون وفات رسول خدا طی اللهم علیہ و آله و سید
عاصی س عدال المطلب و امیر المؤمنین علیه السلام را احصار
فرمود . و فرمود : ای علی ! ای سرادر محمد ، قبول
داری که وعده های محمد را عمل کنی و فرض را سردازی و
مراش را گیری ؟ علی عرض کرد آری ، بدر و مادرم به
قربات ! سودوز بانش با من .

آنگاه پیغمبر انگشت را خوبی را من داد و آنگردید :
ای بلال ، آن کلاه خود وزره و سرق و پیرا هن و ذوالوفوار
و عمامه و حامه مرد و کمرنگ و عصار اساور . علی علیه
السلام فرماید : من نا آن ساعت آن کمرنگ را ندیده
بودم ... و معلوم شد که از کمرنگ های بهشتی است . پیغمبر
فرمود : ای علی ، این را جبرئیل برایم آورد . سپس دو
جفت نعلین عربی طلبید که یکی وصله داشت و دیگری سی
وصله بود ... سپس فرمود : ای بلال ، دو قاطر من شهباء
و دلدل ، و دو شتر من غصاء و قصوى ، و دو اسب من جناح و

حزم راساور ... وهمحس الاع را که نامن عفر
است . وفرمود : با على ، نامن زیده ام اسیارا از من
تحول گر .

امر المؤمن علیه السلام گوید : نخست
جها رئای که از س عده صرد ، همان الاع بود که عفر
نام داشت . ساعنی که سعمر صلی اللہ علیه وآلہ
درگذشت ، آن خر نز افسارش را باره کرد وناحت سا در
 محله قا بر سر جاه بنی خطمه رسید . خود را در آن
اکد وهمان جاه گورش گشت . وروایت شده که اصر
المؤمن علیه السلام فرمود : این الاع سا پیغمبر
صلی اللہ علیه وآلہ سخن درآمد وگفت : بدر و مادرم
قریانت پدرم از پدرش واو از جد بزرگوارش ، واو از
پدرش نقل کرد که او با جناب نوح در کشتی بوده و نوح
سرخاسته و دست به کفل او کنیده و گفته : از پست این
الاع ، الاغی آید که سد پیغمبران برآن سوارشود ، خدا
را شکر که مرا همان الاع فرارداد !

(اصول کافی کتاب الحجه ، باب
ماعدالا مه میں رسول
الله و مساعده)

— علی بن ابراهیم از بدرش ، واوازان ای
عمر ، واواز هشتم من الحكم روایت کرده است که حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام فرمود : در آن هنگام که
پیغمبر صلی اللہ علیه وآلہ در مسجد الحرام بود دولتی
نو در سرداشت . مشرکین شکمبه شتری را برا وافکندند و
لباس را کشف کردند . پیغمبر از این عمل بقدیمی
سراحت شد که خدای دادند ! آنگاه نزد اسوطالب آمده

ما حرا را کف . اسو طالب حمره را ظلیل و خودش هم سمسر
برکوف ود حمره گف سکمه را سردار . سی همراه
سعمیر ب سوی آن قوم رفت تا سرد فرسن رسد . آنها
گرد کعبه سودند . به حمره گفت : سکمه را سرسیل
همه ممال ، وا وحی کرد و نامه نفرآحرسان هم مالد .
(اصول کافی ، کتاب الحجه . با)

مولده ایشان - و کتاب الا عمان
والکفر . باب المعنی ()

— صالح بن عقیه از عمرو بن شمر ، واواز حابر ،
واو از امام حضر صادق عليه السلام نقل کرد که پیغمبر
صلی الله علیه وآلہ واطمیه علیها السلام فرمود : بر
خیز و آن سینی را بیاور . او برخاست و سینی ای را آورد
که در آن نان روغن مالیده و گوشت بخته بود . سینمیر
صلی الله علیه وآلہ واطمیه علی وفاتمه و حسن و حسین سبزه
روز تمام از آن خوردند . سی ام ایمن حسین علیه السلام
رادید که جیزی از آن نان و گوشت ساخود دارد . با و
گفت : این از کجاست ؟ فرمود جند روز است که ما این
غذا را میخوریم . ام ایمن نزد فاطمه آمد و گفت : ای
فاتمه ، هرچه ام ایمن دارد متعلق به تو و فرزندان
تو است ، اما توهجه داری جیزی از آن به ام ایمن
نمیرسد . فاطمه علیها السلام قدری از آن را برای او
آورد و ام ایمن از آن بخورد و غذای آن سینی تماشید .
پیغمبر صلی الله علیه وآلہ واطمیه علیها السلام فرمود : اگر به
ام ایمن نمیخوراندی تا روز قبامت تو وذریه تو از
آن میخوردید . آنگاه امام باقر علیه السلام فرمود :
آن سینی اکنون نزد ماست ، و قائم ما عجل الله تعالی
فرجه در زمان ظهور خود آنرا بیرون آوردم .

(اصول کافی ، کتاب الحجه ،
باب مولده الزهراء فاطمه)

— در حدیث معاشر مسنوی است که حضرت رسول اکرم (ص) سینی فرمود از خوردن سم خورده موس او را حسری خوردن در حال حساب، و سینی فرمود از آنکه کسی سول کند و برحیحان محادی آفتاب سال ماه ساده، و سینی فرمود از آنکه کسی سای علی راه مرود، و سینی فرمود از حواب دروغ سنس و فرمود که هر که حس کند حس عالی اوزانگیست میکند که برخوکره برد، و سینی فرمود از دسامم دادن به خروس، و سینی فرمود از سخن گشتن در وقت جماع، و سینی فرمود از حمام کردن در رور چیز رئیسه و در روز جمعه، و سینی فرمود از کشتن مارهای که در خانه ها میمانند. و فرمود که دستوت است کی که زن زنگند و او داند و تغافل کند. و نفرین فرمود بد کسی که جادوگری کند، و کسی که دستوت باشد، و کسی که در مقعد زن به حرام جماع کند، و کسی که با حیوانی جماع کند، و کسی که با محربمان خودمانند ما در و خواهر جماع کند و فرمود که هر که اصرار ورزد در وطی در مقعد پیران، نمرد تا آنکه مستلا شود به آنکه مردم را نکلیف کند که با او همسن عمل قسح را بکند.

— حضرت رسول اکرم (ص) فرمود که بهترین تعلمهای که برای مرد روزه دار آورند آن است که ریشه را روغن بمالند.

— و فرمود که از کوزه های که در مصر میمانند آب مخورید که غیرت را میرد.

— و فرمود که زنان بینی اسرائیل هلاک شدند بسب آن که موی سر را در جلو گره میزدند.

— و فرمود که به زنان حامله کنند بخورانند تا اگر دختری آورند سرینش بزرگ گردد و نزد شوهر عزیز شود.

— و فرمود که هرگه در رور سد سه و سی سه
ساخت مکرد از درد دیدان و درد حسم عافیت یافت .

— و فرمود که کشیدن و احیی در رور جهار شده و
جمعه موحده است . و همچنین است در حالت حشر سا
رن حمام کردن . و سر فرمود که هرگز نه حمام رود و
واحی نکند و بعد از آن سرتباشی خود را حفظ مالد ، نا
سوره کشیدن سعی از دستگی و خوره وسی و آكله
در امان نمایند

— و فرمود از آفات احتراز کند که رسگ را
نگیرند و بدن را بدبو مکمد و حامه را کپه میکند
و باعث اسواع دردها میشود .

— و فرمود که چون مراده آسان بردند از عرق
من فطره ای خند بر زمین ریخت و گل سرخ از آن روئند .
پس آن گل به دربا افتاد . ماهی خواست که آنرا بردارد ،
و عموص نیز که کرمی است در میان آب و سرمه نی دارد و دم
باریک و درازی دارد خواست آنرا بردارد . میان ایشان
نزاع شد . پس حق تعالی ملکی را فرستاد که در میان
ایشان محاکمه کرد ، و نصف را به ماهی داد و نصف را به
عموص داد . میان سه شد که از پنج برگ سری که در
زیر گل سرخ میباشد دو تابه شکل ماهی است و دو تابه
شکل دم عموص است .

— و فرمود که پنج کس هستند که از ایشان به همه
حال اجتناب نماید کرد : کسی که خوره داشته باشد ،
و پیس ، و دبوانه ، و ولدالزنا ، و عرب بادیه نشین .
(حلیمه المتقین ، ماتشم ، قصل ساردهم)

— از حضرت امام حنفی صادق منقول است که شخصی به
خدمت حضرت رسول (ص) آمد و گفت برادرم از دردشکم آزار
دارد . فرمود که بگوایند کی عسل با آب گرم بخورد . روز دیگر آمد
و گفت خوردن نفع نکرد . فرمود که باز عسل بخورد و هفت مرتبه
سوره حمد نیز بخواهد . چون آن شخص رفت حضرت به اطراقیان
فرمود برادرش منافق است و خوردن عسل بالحمد هم برایش مفید نمیشود .

— رسول اکرم فرمود که در شهرها سویلک داخل مشوید که در شهرها ساکنان هستند از ملائکه .

— و فرمود که تا وقت مردن ترک سبکم سرالا غ حل دار سوارشدن را .

— و فرمود که حفظ عالی شی خصلت را سرای مس نخواسته اس و من نیز آنرا نمیخواهم سرای امامان و شعبان ایمان و ایمان هاست : سارین سازی کردن در نماز ، و فحش گفتن در روز روزه و بعد از احوال صنیع مسجد رفتن ، و منت گذاشت بعد از تصدیق ، و در قمرستان خنده بدن ، و برخانه های مردم نظر کردن .

— و فرمود که بهترین رنگها در حامه سفید است ، و بعد از آن زرد ، و بعد از آن سرخ نیمرنگ و گلابی عدسی ، و مکروه است سرخ تیره ، و پوشیدن حامه سیاه کراحت شدید دارد مگر در عمامه و نعلین و عبا .

— و فرمود که سه چیز است که هر که آن کند بیم آن است که دیوانه شود : بول کردن در میان فرها ، و با یکپا کفشه راه رفتن ، و درخانه تنها خوابیدن .

— و نهی فرمود از شفاط لبیدن از آبهای گرم که در کوهها میباشد و بوی گوگرد میدهد ، و فرمود که گرمی آنها از جهنم است . و بیز فرمود که زکام لشکری است از لشکرهای خدا که میفرستد تادرد را بطرف کنند ، پس زنها را زکام را علاج نکنند و اگر سخت شد پنهانی را به روغن بنفسه آلو ده کنید و در وقت خوابیدن بر مقدخ خود گذازید .

— و فرمود که چون مگسی در ظرف طعام بیفتد ویک بال او در آن فرو رود ، بال دیگرش را هم فروبرید ، چرا که در یک بال مگس زهرو در بال دیگرش شفا است .

— و فرمود که اگر مردم بدانند در برگ سناجه منفعتها هست هر آینه قیمت هر مثقال آن دو مثقال طلا

سود . و سدر سکه برگ سا اماں مسخنده از بچی و بسی
و خوره و دمواگی و فلخ ولفوه و فرا فرق نکم و فی و نو
ترکیدن دس و سا و درد حگر و حرارت سر و سرفار و شهادت
دد و درد ساند . ستر طبیعت که بعد از خوردن آن سرهنگ
کشد از حرماء و ماهی و سرکد . و تداهم آن اماج ساند
سا رونق کمحد ... و نیز فرمود شکریکی اس مرگ کشون
که در رسو عرس صریعه و آس ساعت سنای حم اس .

— و در حدیث موبو اس که حضرت رسول (ع)
تاسان که ارجانه سرون می‌آمدند سرای خواستند ،
در رور سحسنه سرون می‌آمدند ، و حون هوا سرد می‌شد و
داخل حامه منند سرای خواستند . در رور حمه داخل
مشدید .

— از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله
صف - ول اس بکه سه عمان س مطیعون فرمود :
س روزه میگرم و سه ماز میگم . و س زمان
خودم هم سار مجامعت میگم . بس هر
که دین مرا حواهد مابد به سنت من عمل کند .

(سار الایوار ، حدیث ششم ، و حلقة
المیفی : ساب اول ، فصل ههارم و
دوازدهم ، ساب سوم ، فصل اول ،
و هشتم ، ساب ههارم ، فصل اول ،
ساب بیحیم ، فصل سوم و هم : ساب
ششم ، فصل دهم و دوازدهم : ساب
هفتم ، فصل دهم و دوازدهم : ساب
هشتم ، فصل هشتم ، ساب دوازدهم .
فصل هشتم و ساردهم : ساب خانمه)

— علی بن ابراهیم از بدرش ، واو از نویلی ،

و اواز سکونی ، واواز حضرت ای عداله امام صادع
علیه السلام فل کرد که رسول خدا صلی اللہ علیہ و آله
فرمود : بیشترین جزی که امت مرا بدم دوزخ درآورد
دو سوراخ است : نکم و فرج .

أصول كافى ، كتاب الايمان
والكفر ، ساد العدد

در کتاب مسیطاب زاد المعاد سد حلسل عنی
س طاوس رحمة الله عليه علیه روایت کرده است که روری
جمی از اصحاب نشسته بودند . حضرت رسالت بناء علی
الله علیه وآلہ داخل شد و برای بناء سلام فرمود . س
حضرت فرمود که میخواهد تعلم نعائم شمارا ازدواجی
که جبرئیل مرا تعلم کرده است که محتاج سدد دوای
اطباء نموده نامم ؟ پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
ولمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوایست ؟ حضرت
رسول علی الله علیه وآلہ به حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان رومی
آب باران را مگیری و سوره فاتحة الكتاب و آیه الکریمی
و قل هوالله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل با اسمها کافرون هر کجا راهنمایی نمایم
میخوانی و میروایت دیگر سوره اسم امیر لیاه را سر
هفتاد مرتبه میخوانی ، و هفتاد مرتبه الله اکبر و
هفتاد مرتبه لا اله الا الله مکوئی و هفتاد مرتبه ملوات
سر محمد و آل محمد مسخرستی . و هفت روز در بامداد و
پیش از آن آب میتوانی ، به حق آن خداوندی که مرا
به راستی برخلق مسیح میگردانیده است سوکنید یاد میکنم
که جبرئیل گفت که حق تعالی بردارد از کسی که این
آب را میباشد هر دردی را که دردش نماید ، و عافت
بخند او را ، و بیرون کند دردها را از بدن او و

ا سخواهی او ، واگر در لوح بقدر دردی سرای او
مقدور شده باشد آنرا محو نماید (۱) و ه حق پروردگاری
که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند
حواله د آبسان را بآن نیت سامد اورا فرزند روزی
گردد ، واگر عقیم ساند و از این آب با نیت سامد
فرزند ازا و سوحمد آبد ، واگر مرد ورن بسر خواهد
با دختر ، از آن آب سامد معمودا بسان عمل آید .
و اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب سامد
مداع او ساکن گردد بقدرت الهی ، واگر درد جسم
داشته باشد و در چشمها خود قطره ای اربیں آب حکایت
و سامد به اذن خدای تعالی شفا باد ، و آشامیدن
از آن آب بن دندانها را محکم گرداند . و دهان را
خوشو کند ، ولعاب بن دندانها را کم کند ، و بلغم را
کم کند ، و تخمه و امتلا بسب خوردن طعام و آشامیدن
آب بهم نرساند ، و از بادهای قولنج وغیر آن متأذی
نگردد ، و درد پشت و شکم بهم نرساند ، و از زکام آزار
نکشد ، و درد دندان بهم نرساند ، و درد معده و کرم
معده را زایل گرداند ، و محتاج به حجامت نگردد ، و از
مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و بیسی
و رعاف و قی نحات باید ، و کور ولال وزمینگیر نشود ،
و آب ساه در دیده اش سرول نکند ، و دردی که موجب
افطار روزه و نفخان نماز او باشد اورا عارض نگردد ،
و از وسوسه های جنیان و شیاطین در امان بماند .

و حبرئیل به رسول صلی الله علیه وآلہ گفت :
علاوه بر آنچه گفتی ، به حق خدا وندی که ترا به راستی
فرستاده ، هر که از این آب سامد و بجمع دردهایی
که در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها
گردد ، و حق تعالی دلش را معلو گرداند از نور و روشنی ،
والله م خود را در دل او وارد سازد ، و حکمت بر زبان او جاری

گرداند، و سرکرد دل اورا از فهم وسائی، و به او عطا کردند.
کدار کرامت‌ها آنچه‌ای از عالمان عطا نکرده باند.
و غم و خبایت و غم و حسد و سعی و کسر و سحل و حرص و غص
را از دل او سرداند، و از عداوت و دشمنی مردم و بدئوئی
اسان نجات باند، و موحّد شفاء جمیع امراض او کردد.
وفقر و سهی طبع شیخ شید دیدم که از حضرت امام حضر
صادق علیه السلام روایت کرده بود از دیگر خواص این آب،
وازان جمله‌ای که اگر در زبان ساند وار آن بساند
از حسن نجات باند.

(معاتب الحسان ، فعل از راد
المعاذ فعل بارده هم :
عسودات میان دوره)

" — از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول
است که حضرت رسالت پیامبر ﷺ و آل و حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام را بتردد خود طلبیدند و بدست
مارک عمامه بر سرشان پیجیدند، و یک سر عمامه را از
پیش رو آویختند و طرف دیگر را بقدر چهار انگشت
کوتاه‌تر از عقب سرآویختند. پس فرمودند که برو، رفت.
پس فرمودند که بیا، آمد. پس فرمودند: والله که
از این بهتر نمی‌ بشود، و چنین است تا جهای ملائکه " !

(حلیة المستقیم ، باب
اول ، فصل هفتم)
— بیشتر اهل بیهشت ایلهانند.
— به بیهشت در آمدم واکثر ساکنان آن را از ایلهان
یافتم.

— خداوند بیهشت را سفید آفریده، و سفیدی از همه
رنگها پیش خدا محبوبتر است.
— از سرخی بپرهیزید، زیرا سرخی از همه زینتها
بنزد شیطان محسوبتر است.

- سلطان ریک سرخ را دارد . سار سرخی و
خر لیاسی که ساعت ایست سماشی است سرخیست .

- برای سطfedهای خود حای ماس اسحاب کند ،
و از سماها سرخیست که ساهی ریک رسی است .

- موئی سند را ریک کند و حون بهودان مسود .

- حق خدا سرخ مسلمان است ایست کد هر چه روز
کار سروی خود را سود .

- مویز خورید که صرا را غلط کند و لعم را سرد
و عص را عوی کند و کند ذهی را سرد و خلق را سکو کند
و حار را آک دارد و غم را سرد .

- ریبون خورید و با آن روغن کاری کند که از
درخت ممارک است .

- حه سکونا خورشی است سرگه !

- از سول سرخیست ، زبرا بینتر عذاب فراز آن
است .

- جن کسی را که ای اصل در خانه خوددارد مخط نمیکند .

- حضرت رسول اکرم (ص) فرمود : " و فنی یکی
از شماها همسر یا کنیز خوبیش مقاومت کند به فرج او
نیز کند که مایه کوری است . "

و نیز فرمود : " لاسهای خود را تمیز کنید و موهای
خود را کم کنید و مساویک بزنید ، زبرا بهودان جنبش
نکردند و زنانشان زنا کا رشدند . "

- رسول اکرم (ص) فرماید : روزهای دوشنبه
و پنجشنبه درهای آسمان گشوده میشود ، و اعمال را بر
خداوند عرضه میدارند ، و در آن روزها گناهان هر کس را
که برای خدا شریک قائل نباشد بخشنده مگر آنکس که با
برادر خود دشمنی داشته باشد ، و روز جمعه اعمال را
از نظر پدران و مادران (مرحوم) میگذرانند تا از
کارهای نیک (فرزندان خود) خوشحال شوندو چهره هایشان

سفید و روشن گردد . پس از خدا سر هم برد و مرد کان خود را اذت مکند .

— ساختمان بهشت حسی از سقره و حسی از طلا است ، و گل آن منک ادغراست و سکربره اش لؤلؤ واقوی است ، و حاکمی رعفراان است .

— حیرئیل سزد من آمد و گفت : امت خود را سارب نده که هر کس بمرد و جزی را ساخت اش بگرد به بهشت مبرود . پرسیدم : ای حیرئیل ، و اگر دزدی کرده باشد ؟ و اگر زنا کرده باشد ؟ گفت : آری ! پرسیدم : و اگر دزدی کرده باشد و اگر زنا کرده باشد ؟ گفت آری ! پرسیدم : و اگر دزدی کرده باشد و اگر زنا کرده باشد ؟ گفت : آری ، و اگر هم شراب خورده باشد

. — از حضرت رسول (ص) نقل است که : خداوند جن را بر سه قسم آفریده : یک قسم مارها و عقرها و حشراتند ، و قسم دیگر مانند باد در هوا روانند ، و قسم دیگر حساب و عقاب دارند . و آدمیان را نیز بر سه قسم آفریده : یک قسم مانند چهار پایانند و قسم دیگر بدنها ییشان مانند جانهای شیاطین است ، و قسم دیگر در آن روز که سایهای جز سایه خدا نیست در سایه او — عمرهای امت من میان شصت و هفتاد سال است .

— مساوی کردن فصاحت مرد را افزون میکند .

— بدترین جای شهرها بازارها است .

— شیاطین صحیحگاهان با بیرقهای خوده بازارها میروند و با هر که زودتر به بازار رود داخل میشوند و با هر که دیرتر بیرون آیند بیرون میآینند .

— هر که زمامدار ده تن شود عقل چهل تن دارد ، و هر که زمامدار چهل تن شود عقل چهار صد تن دارد .

— بهترین رقم برای دوستان چهار تن ، و برای

بیترالان حبا رصدس ، و برای سا همان حبا رهرا رسید
است . (بهای الدعایه ، سیمود سیان
حرب سنت ، ترک آوری نه
ار کتاب اربعه و صحاح سه)

— حضرت رسول اکرم (ص) فرمود : " سه کس هستند که
نمایشان از گوشهای سایان سالانه میبرند : سده فراری نامه
گردد ، وزنی که شاخوا دشنه هر شش برا و خشمگی ساند ،
و اما مقوی که آن قوم از این متنفرند . " ... و پسر
فرمود " سه کس هستند که دعا بینان پذیرفته میشوند و کار
نیکشان را به آسان نمیرند : سده گریزان تا وقت که
پیش صاحب خود را زگردد ، وزنی که شوهرش از اونا را افسی
باشد تا وی را خشنود کند ، و مست تا هنگامیکه بیوش آید ".
... و نیز فرمود : " دو کس هستند که نمایشان از سرشار
با لاترن میبرند : بندهای که از آقایان خود گریخته باشند تا
هنگامیکه باز گردد ، وزنی که شوهر خود را نافرمانی کرده
باشد ، تا باز گردد ".
(همان کتاب)

— علی علیه السلام فرماید : عثمان بن مظعون خدمت
پیغمبر ملی الله علیه وآلہ وسید . عرض کرد : یا رسول الله
خیال کرده ام سرمه ببا با نهادن کذا رم و رهبا نسبت پیش گیرم
فرمود : از این کار بگذر . گفت : باز خیال کرده ام خوردن گوشت
را بر خود حرام کنم . فرمود : از این هم بگذر . گفت : باز خیال
کرده ام تخمها را خودم را برم و خواجه شوم . فرمود : عثمان
اگر چنین کنی از ما نیستی . گفت : پس اجازه بده " خوله "
هم سرم را بر خود حرام کنم . فرمود : عثمان ، از این کار هم بگذر .
(نکاح المستدرک ، باب سی و هفتم)

احادیث مربوط به ائمه

— یکی از اصحاب، از احمد بن محمد، واوازای بحی الیاسطي، و او از یکی دیگر از اصحاب فضل کرده است که امام اسی عبدالله جعفر صادق علیه السلام فرمود: بدرستی که خدا ما ائمه را از علیین و ارواح ما را از قسمت بالای علیین آفرید و ارواح شیعیان ما را از قسمت وسطای علیین و پیکرشان را از قسمت پائین آن آفرید. و خدا آفرینش ما ائمه را از گلی در خزانه و پوشیده از زیر عرش صورتگری کرد و سور عظمت خوبیش خوبیش را در آن جای داد، و ارواح شیعیان ما را از گل ما آفرید و بدنشان را از گلی در خزانه و پوشیده پائین تسر از گل ما، از این رو ما و آنها آدمی شدیم، و همه مردم دیگر خرمگسانی شدند (!) که سزاوار دوزخند و سه سوی جهنم میروند.

(اصول کافی، کتاب الحجه، باب خلق ابدان الا ئمّه و ارواحهم و قل و سلم)

— امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: مردم دنیا بر سه دسته اند: دانشمندان، طالبان دانشیش، و خاشکهای روی آب. دانشمندان ما ائمه هستیم، دانشجویان شیعیان ما، و مابقی مردم خاشک روی آب.
(اصول کافی، کتاب فضل و العلم، باب اصناف النّاس)

— مفضل بن عمر از امام صادق عليه السلام نقل
مکند که خداوند ارواح را دوهزار سال قبل از اجساد
آفرید ... سی ولابت اهل بیت را برآسمان وزمین عرضه
کرد و فرمود کبست که آنرا برای خود ادعا کنند در عوض
ما حاشش ؟ پس آسمانها وزمین و کوهها امتناع کردند
از حمل این امانت و اظیار ترس و ناراحتی از این ادعا
نمودند . پس آدم و حوا درینت قصد قول این ادعا
کردند ، که ناگهان نظرشان به مقام ائمه جیا رده معصوم
افتد . سوال کردند این مقام از کبست ؟ جواب از
مقام جلالت الهی رسید که از محمد ، علی ، فاطمه ،
حسین و ائمه تا حضرت مهدی است ، و اگر اینها نمودند
شما را خلق نمیکردم . ممادا منزلت آنان را تمثیلا
نماید ؟ لیک شیطان وسوسه کرد و تمثیل منزلت ولابت
مطلقه کلیه را نمودند ... پس طلب توبه کردند . خدا
فرمود بهم انوار مقدس اولیاء متول شوبد . پس از
توسل به چهارده معصوم خداتوبه آنها را قبول فرمود
— در بسیاری از احادیث معتبر آمده است که

ولابت اهل بیت را آنها عرضه شد ، هر آب که قول ولابت
ائمه معصومین را کرد شیرین و خوشگوارشد ، و هر آب که
قول ولابت آنها را نکرد تلح وشور . هر مسیحی که قول
ولابت نمود شیرین و گوارا گردید و هر مسیحی سریجی
نمود بیفایده گردید . و هر گل و گیاهی که قول ولابت
کرد معطر وزیبا شد و اگر قول ولابت ننمود بمحورت خس
و خار و فاقد عطر و خاصیت گردید . وایضا هر گی که
ولاستان را بعیده گرفت عقیق و فیروزه و سنگ
حرالاسود (۱) شد ^(۱)

۱ - در حدیث مسحی سده که قول ولابت اهل بیت حد عصی
داشته ، که همه افسوسها و درساها و درساهای دیا و غیره
همدکوههای دیا و فسم اعظم مسوهها و کلها و کماههای دیا
ائمه حضرت را قول کرده اند رای آنکه ارشعه شدن اسکا و
کند !

— وسر در احادیث آمده است که حدای عروجی
در وحداست خود را سیا بود . سی محمد و علی و فاطمه
را حنی کرد و از مبانی سروری آمد . سی مکن کرد
هرار دهر ، و بعداً جمیع کائناست را حلی کرد .

(آت الله بروجردی ، حوا هر الولات)

— علی سی محمد از عدالله بن اسحاق الطیوی ،
و او از محمد بن رشد الرزامی ، واوار محمد بن
سلمان دلمی ، واوار علی س ابی حمزه ، واوار از اسی
نصر رواست کرده است که : همراه امام جعفر صادق
علیه السلام جع گزار دسم در همان زمانی که فرزندش موسی
(امام موسی کاظم ع) متولد می شد . آن حضرت سه
صحاب خود غذای رساد و حبوب مداد . ما مشغول خدا
خوردن بودیم که حر داد فرزند آن حضرت از همسرش
حمدہ متولد شده است . حضرت صادق علیه السلام
برخاست و با فرستاده سرفت . جون برگشت عرض کرد :
قریابت ، حمده نسبت به آن مولود به شما جه خیری
داد ؟ فرمود که گفت جون مولود از شکمی فرود آمد
دستها را بر زمین بنا د و سرمه آسمان لک کرد ، و اس
نایه رسول حدا علی الله علیه وآلہ و نبی وصی سد
ار اوست . در در توضیح ای گفته فرمود : در آن سی
که نطفه حدم رسالتی علیه السلام سنت شد ، شخصی
حامی نزد بدراش (حضرت حسن) آورد که در آن شرمنی
بود و قیق ترا از آن و نرم ترا از کوه و شرس ترا از عمل
و حکمران را برف و سند ترا از شر ، و به او آشامید
و سی دستور مفارقت داد . او سرخاست و بردیکی کرد و
سطقه حدم سنت شد . و همچنان در سی که نطفه سدوم
سنت شد ، شخصی سرد حدم آمد و همان شرست را ب حدم
آشامید ، حنایکه به بدر حدم آشامیده بود ، و به

وی دسسور مهارت داد حاکم که او دسسور داده بود .
و حدم سرحت و سردیگی کرد و طفه بدرم سه ند . و حون
شی که طفه من سند ند فرارست ، شخصی سرد بدرم
آمد و نرس را با آساماید و دسسور مهارت داد بدرم
سرحت و سردیگی کرد و طفه من سه ند . و حون سی
کد طفه سرم سند ند فرارست . شخصی نرد من آمد و
ما من همان رفیار را کرد . من من سردیگی کردم و طفه
برم همن مولود سه ند . وحدات که او از این
صاحب شما است .

و همانا که طفه امام از آن بوسانه ای است که
بنو خرد دادم . و حون اس طفه حیا راه در رهداي
ساد روح در آن ایجاد شود ، و خدائی نارک و تعالی
فرشتهای را که ساهم حیوان است برآسگرد نارساروی
راست آن فرمان امام منش را بود .

و جون از شکم ما در شرق فرود آمد دستیاب را سر
زمی گذاشت تا هر علمی را که خدا از آسمان به رمی
فرستد دریافت کند ، و بسی سرمه آسمان بردارد ، بررا
که ندادهنهای از عرش از افق اعلی وارحات بروند کار
اورا نام حود و نام بدرش صدارت و گوشت : ای قلائل
ثابت ناش نا بر حاتمی . نورگزیده حلیق من و محل را ر
و صدوف علم و امن وحی و خلیفه روی رمی من هستی ،
به عزت و حلالم که هر که سانودشمی گند اورا نه عذاب
سخت خودم سوزام ، ولو آنکه در دنیا هم اورا ممکن
رحمت واسعه حودم کرده باشم (!)

و جون آواز منادی بایان باید ، امام دس سر
زمین و سرمه آسمان ، حوابش دهد که " خدا و فرنگیان و
اهل علم گواهی دهد که شایسته بررسی حر اوست ".
آنگاه خداوند علم اول و علم آخر با وعظا کند . و ماسمه
ملقات روح در شب قدر گردد ، و روح حزی است که از

حرثیل سرگتر است .

و حس س را ند گوید که شنیدم امام صادق علیه السلام میفرمود : زمانی که حدای تارک و تعالی بحواله امام را خلق کند به فرندهای دسور دهد که شربی از آبرسر عرس گرفته به ید را هام ساساماد ، بس آفرینش امام از آن شرست اس ، آنکاه حبیل ساسه روز در تکم مادر اس و صدا نمیشود ، و بعد از آن در تکم ما در شی میشود ، و حون متولد شود همان فرشته امامت او را در میان دو جسم مینویسد . و حون امام قلی در گذرد برای او مسارهای از نور افراشته شود ، و حون به امر امامت قبام کند خدا در هر شهری برای مسارهای سازد که از بالای آن اعمال بندگان را بگرد .

و اسحق بن جعفر گوید : شنیدم پدرم حضرت امام صادق علیه السلام میفرمود : حون ماہ نهم سار داری برای مادر امام ، فرارس ، درخانه آواز بلندی به گوشی رسد ، و در شب زائیدنش نوری ظاهر شود درخانه که جزو و بدرش آبرانستند ، و حون اورا برا بد شسته شاد ، و حبیار زانو از شکم ما در بیرون آید ، و بس از اینکه روی زمین فرار گیرد بجرخد تا قبله به طرف ساد روی میان کند ، سیس سه ساعت عطسه کند و انگشت بر سر بینی گذارد و به حمد خدا اشاره کند ، و حون متولد شود ناف بریده و ختنه شده باشد ، و دندانهای ربا عیش از بالا و پائین و دودن دان نیش و دودن دان ضا حکماش بر آمده باشد ، و در مقابلش نوری مانند شمش طلا بدرخشد ، و تا بکشان روز از دو دستی نوری طلائی ساطع باشد .

(اصول کافی ، کتاب الحجۃ .

ساد سوالید الاکمل)

— و علی بن محمد از یکی از اصحاب ، واوازان

ای عمر ، واوار حسر ، واواز زراره ، واواز امام
 ساfer ای حضر علیه السلام نقل کرد که فرمود: امام
 را ده علمت حاجی است بدستقرار: ۱- ساکن زه و خسنه
 نده منولد شود . ۲- حون مدعا آبد هورا کف دست بر
 رمی سپاهه سیا دس را ادا کند . ۳- درخواست معلم
 شود . ۴- حسمی خواهد ولی دلسی خواب شود .
 ۵- ده دره کند . ۶- از سر سبد حاکم
 ارس رو سبد . ۷- مدفوعی معطر ساد و بوی مسک
 دهد . ۸- جون قنای حاجت کند زمس موظف ساد کند
 مدفوع اورادر خود فرو برد . ۹- حون زره رسول خدا
 صلی الله علیه وآلہ را بروشد زره به فا متش درست
 ساد ، اما اگر مرد دیگری این زره را بود جه کو تا
 قدر ساند وجه دراز قد ، زره بکوچ باز او بلیدنرا آبد .
 ۱۰- تازمان حیاتش محدث باشد بعئی فرشته با و خبر
 دهد .

-- محمد بن یحیی از محمدبن احمد ، واواز محمد
 بن الحسن ، واواز ای سعید الغصوري ، واواز عمر
 بن ثابت ، واواز ای الجارود واواز امام ای جعفر
 علیه السلام نقل کرده است که رسول خدا صلی الله علیه
 وآلہ فرمود: من وعلی دوازده تن از فرزندانم ، سبد
 وقفل زمین هستیم . ما میخ های زمین هستیم و کوههای
 آن هستیم ، و خدا به خاطر وجود ما زمین را میخ کوییده
 تا مردمش را فرو نبرد . و چون دوازدهمین فرزند مس
 از دنیا برود ، زمین اهل خود را فرورد ، و به آنها
 مهلت داده نشود .

(اصول کافی ، کتاب الحجہ . باب
 باب ماجاء فی الائمه عشر
 والذی علیہ السلام)

— احمد س میران ار محمد بن علی ، واوار محمد
س سعی ، واوار احمد س محمد ، واوار محمد بن سار ،
واو از مفعل س عمر بغل کند که حضر امام صادق
علیه السلام فرمود : خدا اسرالمومنین (ع) وائمه
هدی را بکی س ار دسترنی ارکان زمان فرار داده سا
اهله را بحسابد . وحود امر المؤمنین طسوات الله
علیه فرمود : من از طرف خدا فسمت کنده بست و
دور حم ، من صاحب عما و میسمم ، مرار مسدی مانند
سد محمد صلی الله علیه وآل‌ه سانده‌اید و آن سند
خدائی است ... من مرگ مردم ولایاها و نژادها و
فصل الخطاب را میدام ، آنچه را پیش از من بسوده
مدادنم و آنچه که نزدم حاضر نیست نیز سرمن بوشده
بست .

(اصول کافی ، کتاب الحجہ ،
باب ان الائمه هم ارکان الارض)

— حضرت امام صادق علیه السلام فرمود : سا
نخنی خاندانی هستیم که خدا نامهان را بلند
ساخت . و چون آسمانها وزمین را آفرید به منادی (!)
دستور داد تا فریاد زد : گواهی دهم که شایسته
برستش جز خدا نیست - سه بار - و گواهی دهم که محمد
صلی الله علیه وآل‌ه رسول خدا است - سه بار - و گواهی
دهم که علی از روی حق امیر مؤمنان است - سه بار - .

(حق البیقیین ، در شفاعت
ائمه در روز قیامت)

— در حدیث معتبر است که حضرت رضا علیه السلام به
سماعه فرمود : روز قیامت ملک مقرب یا پیغمبر مرسی
یا مؤمنی باقی نمیماند که محتاج به شفاعت پیغمبر

آخرالرمان و فردان کذائمه معصومیت هستند ساده
همه ای که در دنای اعلی‌ایم، در سخنی و در بی‌عصر
واهل سنت توسل می‌خستند، حسنه که در سوی آدم و حبیب
سوج از عرق و ابراهیم از آنها و موسی ارسل و موسی ار
ریدان و فراوه سویف و رکورا در طلب اولاد و حبیب موسی
ارفعه در سایها، همگان بد حمده طبیه و حب آخرالرمان
می‌توسل مسدد، واکرای ایمان سیر از آنها حی ایما
اولوالعزم راهم و سلیمان شاعر درگاه حق فرار
مدادند دعا شای مستحاب می‌نمایند.

(حوالی السفر، در شاعر
ائمه در رور فاتح)

- امودر غفاری از پیغمبر اکرم صلی الله علیہ
وآلہ شنبه سود که شناختن علی علیہ السلام نور است
کا ملکتین مرتبه معرفت است. سر زد سلمان فارسی آمدواز
او در این خصوص پرسش کرد. سلمان گفت که با یکدیگر
نزد علی (ع) می‌رویم و از خود آن حضرت در این باره
سؤال می‌کنیم. بن رفته و پرسیدند، و امام در جواب
آن دو فرمودند: البته که شناختن من به سورانست
شناختن خدا است. من امرالله. من حاصل لوح
محفوظم. من خاتم اوصائیم. من که سوج را در گشتنی
به امر خدای خود روان کردم. من که یونس را از شکم
ماهی به امر خدا خارج ساختم. من که موسی را از
دریای نیل به امر خدا عبور دادم. من که ابراهیم
را از آتش به اذن خدا نجات دادم. من محمد و ابراهیم
وموسی و عیسی هستم و هرگونه بخواهم تغییر شکل میدهم.
من زنده می‌کنم و ممیرانم به اذن خدایم، و به ضمائر
دلها آگاهم، و امامان از فرزندان من نیز این علم
را دارند هرگاه اراده کنند. ما همه محمديم، اول ما

محمد ، وسط ما محمد ، آخر ما محمد ، تماشی مامحمدیم .
اگر بخواهیم آسمانها و زمین را مبیکاریم و مشرق را به
مغرب و مغرب را به مشرق مبدل میکنیم . همه جز حسنه
آسمان و زمین و خورشید و ماه از ما اطاعت میکند .

(سعدی اسی خلیف الشاعری ،
صائر الالوار ، سای امامت و
ولایت ، حدیث سورا نهم)

— در جواب نامه جماعتی ، حضرت امام غائب به خط
خود نوشتند که : ما ائمه ساخته خدائیم و بقیه مخلوقات
ساخته های ما میباشند (و نحن صنائع بنا ، والخلق
بعد صنائعنا) . و چون کلمه " خلق " اعم است ، الله
مراد از " بقیه مخلوقات " همه بشر و جمادات و زمین
و آسمانند .

— در قرآن که میگوید : در قیامت وقتی کافر
سرنشست خود را میبیند میگوید " لالیتی کنت ترابا " ^۱
بدین معنی است که کنیه علی " ابوتراب " است و
ابوتراب کسی است که بقاء و سکون زمین بسته به است .
و اینکه در قرآن گفته شده است : " خدارا پرستید
و به او شرک نیاورید و به پدر و مادر نیکوئی کنید "
مقصود از پدر و مادر در این آیه حضرت محمد و حضرت علی
است . (۱) و هر چند علامه محلی در این باره گفته است
که محمد و علی پدر و مادر روحانی بشرند ، ولی بیقی
میتوان گفت که محمد و آل محمد هم پدران روحی و هم
پدران جسمی بشرند ... و پدر اصلی و حقیقی بندگانند .
(آیة الله بروجردی ، جواهر
الولایه ، نقل از کتاب
تشیع علوی و تشیع صفوی)

۱- در حدیث توضیح د فیق تری درباره والدین داده شده
است .